

Ciddiyete Davet

AKP rejimi barış ve demokratikleşme sürecinde ayak diriyor. PKK, birinci aşamanın planlama doğrultusunda tamamlanmak üzere olduğunu ve ikinci aşamaya geçiş ile ilgili somut adımlar atılması gerektiğinin altını ısrarla çiziyor. Hükümetin bu konuda adım atmaması, süreç sayesinde yerel seçimlere „sütliman“ bir ortamda mı girmek istediği tartışılıyor.

AKP rejimi ateşle oynuyor. Zaman yitirmeden ve oyalamadan ikinci aşamanın gereklerini yerine getirmesi gerekir. Ana dilde eğitim, kürtçenin resmi dairelerde kabulü, seçim barajının düşürülmesi, yeni anayasa taslağı çalışmalarında vatandaşlık tanımı dahil ulusal hassasiyetlerin dikkate alınması gibi temel konularda çalışmaları hızlandırmalıdır. Yeni Kalekollar inşa edilmesi, gerillanın çekildiği alanlarda halka özel tim ve korucular vasıtasıyla terör uygulanması ve kaldırılması gereken koruculuk sisteminin aksine yeni korucular alınması durdurulmalıdır.

Roboski katliamının üzerinden birbuçuk yıldan fazla zaman geçmiş olmasına rağmen, bu konuda halen somut bir açıklama yapılmaması, suçluları gizleme eğilimi açıklaması olmayan bilinçli davranışlardır. Eğer bu katliam AKP rejiminin kontrolü dışında, devlet aparatında yerleşmiş Ergenekoncu güçler tarafından gerçekleştirilmiş ise de, R.T. Erdoğan bunu açıklamalıdır. Değilse bu katliamın sorumluluğu kendi omuzlarındadır. Türk, Kürt, tüm Türkiye halkları bu olayın devlet eliyle aydınlatılmasını bekliyor.

Kürdistan Özgürlük Hareketi sürece samimiyetle yaklaşıyor. Türkiye devrimci-demokratik kamuoyu bu süreci, Türkiye'nin genel olarak demokratikleşmesi konusunda bir adım olacağı için ayrıca destekliyor. Kürt ulusal sorunun çözümünde atılacak demokratikleşme adımları tüm Türkiye için bu denli önem arz ediyor. Bu nedenle kimse bir başkasının sabır sınırlarını sinamayla denememelidir.

Sürecin kamuoyu nezdinde şeffaf ve denetimli gelişmesi açısından, yazılı ve görsel basın dahil tüm demokratik mekanizmalar işletilmelidir. Akil Adamlar Komisyonu'nun sonuç raporu anlaşılan Hükümetin propaganda dışında bir işine yaramadı ki, onu bile kamuoyunda yaygın olarak paylaşma yoluna gitmedi.

PKK Genel Başkanı ve Kürdistan Özgürlük Hareketi'nin lideri Abdullah Öcalan bu sürece daha fazla katkıda bulunmak istiyor. Ancak 14 yıldır içinde bulunduğu tutukluluk koşulları bu olanağa engel teşkil ediyor. Hükümet, sürecin girişimcisi olması açısından en kısa sürede, ikinci aşama sürecinde Abdullah Öcalan'ın serbest bırakılarak doğrudan katkısını artırmayı sağlamalıdır. Bu olgu, özellikle Türkiye'nin orta ve batısının aydınlatılması açısından da önemlidir. Sürece ciddi yaklaşımın gerekleri bunlardır, değilse herşey şüphelidir ve bunun sonuçlarını ne bu devlet, ne bu rejim, ne bu hükümet, ne de bu ülke taşıyamaz.

Açıklama

Mısır Halklarının Yanındayız

Mısır'da ordu 3 Temmuz gecesi yönetime el koydu. Haftalardır milyonlarca Mısırlının protesto ve direnişleri gelişerek 27 milyon Mısırlının gece-gündüz eylemlerine sahne oldu. Milyonlar, Müslüman Kardeşler örgütü lideri Muhammed Mursi'nin hükümetinin istifasını istiyorlardı. Mursi iktidarının artık dayanacak gücü kalmamıştı. İşte tam bu sırada ordu, Mursi'nin imdadına yetişti. Mursi'ye karşı darbe yapıldı görüntüsü verilen gelişme aslında milyonların muhalefet hareketine ayar vermek için gerçekleştirildi. Son tahlilde Mursi'yi deviren ordu değil halk yığınlarıdır. Başka bir deyişle, ordu halk yığınlarının baskısı karşısında bu adımı atmak zorunda kaldı da denebilir.

27 milyon halk sokaklara döküldüğünde, bu güçlerin içinde sendikalar, devrimci demokrat örgütler ve komünistler de yer alıyordu. Bu güçlerin oluşturulacağı söylenen yeni geçici hükümette ne denli yer alacağı şüpheli. Sadece Müslüman, Hristiyan ve Musevi dinlerin temsilcilerinin, liberal, milliyetçi ve muhafazakar sağ kesimlerin temsil edileceği bir hükümet kuşkusuz ki muhalefeti, yoksul halk kitlelerini, işçi sınıfı ve emekçileri temsil edemez. Mısır Komünist Partisi Merkez Komitesi açıklamasında, devrimci dalgayı geliştirmek için Muhammed Mursi'nin devrilmesini selamladı ve aynı zamanda ordunun ilk kez ABD'nin emirlerine uymadığı ve ordu devrimi desteklemeyecek olsa idi, kendisinin ve ülkenin başına ne kadar büyük belalar geleceğini anladığı tespitine yer verdi. ABD ve AB emperyalizmi, şimdi eski Uluslararası Atom Enerjisi Başkanı ve Irak sabıki Muhammed Al Baradei'yi kendi çıkarlarını korumak ve gelişmeleri etkilemek için görevlendirdi.

2011 ayaklanmalarında hiç bir katkısı olmayan, ancak daha sonra pazarlıkla ülke yönetimine el koyan ve birinci turda ancak 6 milyon oy alan Müslüman Kardeşler örgütü iktidarı boyunca faşizan uygulamalar, ABD ve İsrail ile yakın işbirliği ve geniş halk yığınlarının daha da yoksullaşması ve kendi diktatörlüğünü pekiştirme çabası dışında hiç bir icraatta bulunmadı. Ülke ekonomik ve siyasi anlamda derin bir çıkmaza girdi. Milyonlarca insanın ayağa kalkmasını başka bir izahı da olamaz.

Mısır ordusu, Nasır dönemindeki anti-emperyalist yapıda değildir. Ülkede büyük sermayenin önemli bir birikimi Mısır ordusunun tepesinin kontrolündedir. Kilit sektörlerde birçok büyük tekelin kontrol hisseleri ordunun elindedir. Ülkenin büyük sermaye şirketleri ve kamu ortaklıklarının en üst yönetimleri emekli generaller ile doldurulmuştur. Dolayısıyla Mısır ordusu sermayenin birebir temsilcisidir ve kendisi de büyük sermayenin bileşenidir. Mursi iktidarının doğurduğu ekonomik sorunlar nedeniyle ordu da bir taraf olarak Mursi tarafından tasfiye edilmeye çalışılan diğer sermaye çevreleri büyük burjuvazi ile beraber hareket etmektedir. Ordunun orta ve alt kademelerindeki yurtsever personel ise çok yığınsal olan Nasırcı gençlik hareketlerine yakın durmaktadır.

Mısır halkı şimdi en kısa sürede tüm ulusal, etnik, dinsel, mezhepsel ve en önemlisi geniş yoksul halk yığınlarının ve işçi sınıfının temsil edildiği bir geçici hükümetin kurulması, ordu'nun asli görevine dönmesi için mücadele ediyor. Bir sonraki aşamada ise tüm ulusal demokratik güçlerin mutabık olacağı bir cumhurbaşkanı seçmek ve tüm sol güçlerin, Nasırcıların, gençlik hareketlerinin ve sendikaların ortak bir cephede birleşeceği meclis ve yerel yönetim seçimlerine katılmayı hedefliyor. Türkiye Komünist Partisi, programına aldığı bu görevlerinde Mısır Komünist Partisi ile proleterya enternasyonalizmi temelinde dayanışmasını dile getiriyor.

Türkiye Komünist Partisi
05 Temmuz 2013

Park Forumları ve Komünistlerin Görevleri

• Ali Oktay Kaya

Gezi direnişinin en son 15-16 Haziran saldırısı ve beraberinde Gezi Parkı ile Taksim Meydanının polis ve jandarma tarafından işgal edilmesi ile sonlanmadığı açık bir gerçektir. Gerek hukuksal sürecin takibi ve de gerekse Hükümet ve Büyükşehir Belediyesi'nin hukuğa aykırı girişimleri dikkatle izlenecek ve direniş ile elde edilen kazanımların yok edilmemesi konusunda gerekli hassasiyet gösterilecektir.

Park Forumlarının önemi

Park Forumlarının gereği tam da bu noktada önem kazanıyor. **Birincisi;** Park Forumları ile direniş tüm ilçelere yayılmış ve halkın katılımı ile toplumsal bir olgu olma gerçeğini yeni bir olguya yükseltmiştir. **İkincisi;** Park Forumları, sadece Taksim Gezi Parkı ve Meydan düzenlemesinin ötesinde toplumsal sorunların ele alındığı tribünler niteliğine kavuşmuştur. Bu toplumsal sorunlar hem yerel hem de genel sorunları kapsamaktadır. **Üçüncüsü;** Park Forumları ile, bugüne kadar ilk defa Gezi Direnişi sürecinde biraraya gelmiş olan, toplumsal ve siyasi sorunlara duyarlı halk kitleleri, yerel anlamda birlikteliklerini sürekli geliştirebilecekleri organlara kavuşmuşlardır. **Dördüncüsü;** Park Forumları ile, Atölyeler, Çalışma Grupları gibi adlar altında bizzat geniş ve farklı kesimlerin birarada somut çalışma ortamları gelişmiştir.

Yerel Seçimler

Bizce, şimdi önemli olan bu Park Forumlarında özellikle yerel seçimler arifesinde, yerel politikalara yönelik somut taleplerin geliştirilmesi ve Park Forumlarında alınan bu kararlar doğrultusunda yerel kampanyaların geliştirilmesidir. Burada bir karışıklığa meydan vermemek için, her bir Park Forumlarını temsil eden birer veya ikişer temsilcinin yer aldığı, İstanbul Park Forumları Genel Koordinasyonu'nun oluşturulması ve gelen önerilerin orada karar altına alınarak kampanyalar haline dönüştürülmesidir. Böylece hem yerel anlamda ilçelerde, hem de il düzeyinde eşgüdümlü bir çalışma geliştirmek mümkündür. Bugüne kadar bu toplantılarda daha çok yerel anlamda yeni düşünceler, fikirler ortaya atılmış ve o bölgeye yönelik özyönetim temelinde çalışmalar başlatılmıştır. Bunlar faydalıdır ve gereklidir. Ancak Belediyelerin yapması gereken görevleri Park Forumları bileşenlerinin üstlenmesi değil, o istemlerin İlçe Belediyeleri tarafından

yaşama geçirilmesi için bir politika izlenmesi daha doğru olacaktır. Yerel sorunlar İlçe Belediyelerine, İl çapında genel sorunlar ise Büyükşehir Belediyesine yönelik çalışmaların içeriğini oluşturursa, hem yerel seçimler öncesi ciddi bir çalışma geliştirilmiş olacak, hem de iller düzeyinde yepyeni bir örgütlenme biçimi yaratılmış olacaktır. Tabandan gelen ve geniş kitleleri kapsayan, halkın istemlerini seslendiren böyle bir kampanya çalışması, yönetenler üzerinde çok ciddi bir baskı oluşturacaktır.

AKP'li, CHP'li, MHP'li, DP'li ve tabii ki BDP'li yerel yöneticileri, varsa Belediye Başkanlarını, Milletvekillerini kendi seçim bölgelerinde, Forum'lara davet ederek, istemlerimiz hakkında onların görüşlerini almak, onların, istemlerimiz konusundaki pozisyonlarını halka göstermek, yerel seçimlerde, devrimci, demokrat adayların kendilerini halka tanıtmalarına yardımcı olacaktır.

Partimizin yaklaşımı

Bu çalışmalar sürecinde yerel anlamda, mahalle mahalle, cadde cadde, sokak sokak, ilçe sakinleri ile diyalog kurulabilecek ve devrimci demokratik istemler onların istemleri haline getirilebilecektir. Bu tür bir çalışma en üst düzeyde niteliksel bir yığın çalışmasıdır. Park Forumları geleneğini İstanbul dışında mümkün olan bütün illere ve o illerin ilçelerinde yaygınlaştırmak önde duran temel görevdir. Türkiye Komünist Partisi, tüm yoldaşlarımızı ve parti örgütlerimizi bu çalışmaya örgütsel çalışmalar anlamında ağırlık vermeye yönlendirdi. Parti içi ideolojik, politik ve örgütsel çalışmaların dışında bugün en önemli örgütsel çalışma Park Forumlarının sayısal olarak geliştirilmesi ve niteliksel olarak yükseltilmesidir. Burada hem siyasi oluşumlar ile işbirliği içinde çalışılmakta, hem de halk yığınları ile doğrudan çalışma gerçekleştirilmektedir. İstanbul Parti Örgütü ve Parti Birimlerinden yoldaşlarımız bu alanda elde ettikleri deney ve gelişmeleri örgütsel kanallar üzerinden diğer illerle paylaşmalı ki, ülke çapında deneyler genelleştirilebilsin.

İlçe Forumları

Biz ahkam kesmek istemiyoruz. Yerel istemler ve sonuçlar geliştirilirse bu daha yararlı olacaktır. Neki, bugüne dek bize ulaşan Park Forumlarından istemlerden bazı örnekleri buraya aktarmak istiyoruz. Bir yandan entelektüel yanı ağır basan, ev hayvanları ile ilgili, resim, edebiyat, doğal dokuyu

güzelleştirmek gibi kurulan atölyeler mevcut. Bunlar faydalıdır. Kadıköy Yoğurtçu Park Forumunda "Kürtçe Dil Atölyesi" kurulması selamlanmalıdır. Ancak yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu tür istemleri Park Forumları Koordinasyonu eliyle yerel İlçe Belediyelerine taşımak ve Park Forumları Temsilcileri denetiminde uygulamak gerekir. Bu tür atölyelerin yanı sıra, mahalle ve ilçe temizliği; park düzenlemeleri; otopark sorunları; mahallelere ulaşım; halk pazarları; kreş; okul öncesi eğitim; sağlık ocağı; genç yaşta emekli olanların sosyal projelerde veya mesleklerinde yerel ihtiyaçlar temelinde istihdamı; genç kız, kadın ve erkeklerin tinsel ve sportif anlamda gelişecekleri, dayanışma ve mücadele duygularının gelişeceği gençlik merkezlerinin açılması sorunları gibi sorunlar mevcuttur. Park Forumları bu konularda çözüm önerileri geliştirip İlçe Belediyelerine taşınmalıdır.

Hükümetin Belediyeler eliyle uygulamaya soktuğu veya sokmayı planladığı "Kentsel Dönüşüm Projeleri" yerel Park Forumlarının önemli bir gündemi olmalıdır. Kentsel Dönüşüm mağduru ilçe sakinlerinin alacağı önlemler Park Forumlarında birlikte geliştirilmelidir. Bu alanda Mühendis, Mimar ve Hukukçulardan oluşan Çalışma Grupları veya Atölyeler oluşturup, mağdur edilmek istenen halk ile dayanışma geliştirilmelidir. Bu faaliyetler bütün ilçe sakinlerinin katılacağı etkinliklere dönüştürülmelidir.

Genç kızlara ve kadınlara taciz ve tecavüz vakalarının arttığı bir dönemde, bu olayların tespit edilmesi, mağdurlarının günlük yaşamda zorluk çekmelerini engellemek için psikolojik destek verilmesi, Belediyelerin bu konuda Park Forumu aktivistlerinin denetiminde gerekli çalışmaları yapmasının sağlanması ve suçluların halk nezdinde teşhir edilerek cezalandırılmasının, eğitilmesinin ve mümkünse topluma yeniden kazandırılmasının sağlanması, bu yönde faaliyetlerin içeriğini oluşturabilir.

İl Forumları Koordinasyonu

İl düzeyinde tüm İlçe Park Forumlarının ortak iradesini gerektiren sorunlar mevcuttur. Örneğin İstanbul çapında toplu taşıma ücretlerinin düşürülmesi, devlet subvansiyonunun artırılması temel konuların başında gelmektedir. İETT, ÖHO, OAAŞ, HAVATAŞ otobüs ücretleri, Metrobüs, Metro, Banliyö Treni, İDO, Şehir Hatları taşıma ücretleri,

Park Forumları ve ... (ikinci sayfadan devam)

yarının altına düşürülmelidir. Bu konuda somut çalışmalar, analizler yapılmalı ve ödediğimiz vergilerin, hizmet olarak halka geri dönmesi için vergilerden elde edilen gelirden devlet subvansiyonu artırılmalıdır. Dikkat edelim, ÖHO, OAŞ, HAVATAŞ, İDO ve Şehir Hatları özelleştirilmiştir. Şu aşamada bunların tekrar kamulaştırılması istemi herkesin istemi olmayabilir. Ancak taşıma ücretlerinin yarıdan aşağıya indirilmesi talebi bu özel işletmecileri ve toplu taşımacılıktan sorumlu olan Büyükşehir Belediyesini dolaylı olarak bu hizmetlerin tekrar kamulaştırılması açısından baskı altına alacaktır.

Ülke çapında Park Forumları

Bunun yanısıra, ülke çapında siyaseti ilgilendiren eğitim, öğrenim ve sağlık konularında somut istemler geliştirilmelidir. Eğitimde ayrıcalığı ortadan kaldırmak ve eğitime kar amacıya el atmış tekellerin orta ve yüksek öğretimi kullanmalarını engellemek için, özel eğitim kurumları dahil, tüm eğitim kurumlarının parasız olması sağlanmalı ve eğitim ücreti yerine devlet bu özel tekelere belli bir oranda eğitime katkı payı adı altında vergi muafiyeti vermelidir. Böylece devlet parasız eğitimi sübvansiyon etmiş olacaktır. Aynı konu tekellerin el attığı sağlık ve hastahane hizmetleri için de geçerlidir. Tüm hastahanelerden SGK'lıların yararlanmasını sağlanmalıdır. Bu tür genel ilgilendiren istemlerin yerel Park Forumlarından gelişerek ülke çapında yayılmasının nasıl bir etki ve baskı aracı olacağını düşünelim. Eğitim, Sağlık ve Ulaşım alanında hizmetleri iktidarları süresince geliştirdiklerini her fırsatta dile getiren Başbakan, rantlarına rant katan "girişimciler"den hiç söz etmiyor. Bakalım bu tür istemler ile karşılaştıklarında ne yapacaklar?

Sınıf ile Bağ

Genellikle ilçelerin sınırları içinde küçük, orta ve büyük sanayii işletmeleri bulunmaktadır. Bu işletmelerin hem kendi içinden kaynaklı sorunları, hem de o işletmelerden kaynaklı ilçeye yönelik sorunlar varolmaktadır. Park Forum'ları işletmelerdeki işçi önderleri ile ve sendikalar ile birlikte bu sorunları da gündemlerine almalıdır diye düşünüyoruz. Bunun karşılıklı bir faydası olacaktır. Bir yandan işyerlerinden işçilerin ve emekçilerin yerel forumlara katılımı sağlanacak, diğer yandan ise yerel halkın işyerlerindeki sorunlara duyarlılığı artacaktır. Çalışanlarının bir kısmının başka ilçelerden gelen emekçiler olduğu dikkate alınır, onların da işyeri temelinde çalıştıkları ilçede ama yerleşim ilkesi açısından yaşadıkları ilçede forumlara katılmaları sağlanabilecektir.

Gezi Direnişi sürecinde en zayıf nokta, işçi sınıfının sendikal örgütlerinin ve sınıfın kendisinin bu sürece yeterli desteği verememesidir. Düşünün ki, DİSK ve KESK, TMMOB ve TTB'nin de desteği ile genel direniş çağrısı ve akabinde Taksim'e yürüyüş çağrısı yapıyor. Bu çağrı sonucunda "genel direniş" adına hiç bir sonuç alınamıyor ve KESK Tünel'de 800 kişi ile DİSK ise Şişli'de 500 kişi ile yürüyüşe geçiyor. Bizim "Genel Direniş"ten anladığımız İstanbul'da hayatın durmasıdır. En başta büyük işletmelerden işçilerin işi bırakıp saflar halinde yürüyüşe geçmeleri, toplu taşımacılığın felç olmasıdır. Ancak bunu başarmak, talimat ve bildirimler ile mümkün değildir. Sınıfın içinde ekonomik ve politik örgütlenmeyi gerektirir. DİSK ve KESK bu olumsuz deneyden ders çıkarmalıdır ve asıl şimdi üyelerini Park Forumlarına yönlendirmeli, katılan üyelerinin de bu ruhu işyerlerine taşımasını sağlamalıdır. Bu çalışma özenli bir planlama ve uygulamayı gerektirir. Hangi partiye üye oldukları işçiler açısından bu noktada önem taşımaz. Önemli olan ortak istemlerin tüm işçi, emekçi ve çalışanları kapsayacak derecede somut istemler olmasıdır. Bunun koşulları da mevcuttur. Bu konuda bizler de iğneyi başkasına ama çuvaldızı kendimize batırmalıyız. İşçi sınıfının partisi olarak bu konuda asıl sorumluluk bizim üzerimizdedir.

Sürecin Bileşenleri

Bu temelde yaklaşırsak, konuya bizim baktığımız sorumluluk çerçevesinde bakan bizim haricimizdeki ilerici, devrimci, sosyalist güçler ile ortak adımlar atmamız mümkündür. Başta BDP olmak üzere tüm HDK bileşenleri, SDP, ESP, ÖDP, TKP1920, EMEP, SYK, Kaldıraç, Halk Cephesi, Partizan, EHP, Devrimci Hareket, Devrimci Kurtuluş, Halkın Kurtuluşu, BDSP ile bu konuda ortak hareket etmenin ve geniş bir Devrimci Cephe oluşturmanın çalışması yapılmalıdır. TKP 1920'ye bu konuda önemli görev düşmektedir. Programatik ve politik olarak bugüne kadarki "sol" sosyal demokrat-sosyalist ve "World Marxist Review" eksenini terkederek, Marksçı-Leninci çizgiyi geliştirerek, bugüne dek ideolojik, politik ve örgütsel hataların açık özelleştirisi yapılarak; kadro politikasında komünist yaşam ve çalışma tarzının ilkelerinin hakim olacağı bir TKP 1920 bu alanda önemli işlevleri yerine getirebilir. "Nasyonal Sosyalist", ulusalcı, darbeci, cuntacı politikalar geniş yığınların ve bu sürecin taşıyıcısı olan halk yığınlarından ancak bu şekilde soyutlanabilir. Dar ve sektör politikalar yerine, sürecin destekleyici yığınları mücadelenin devrimci öznesi haline getirmek için, onları mücadeleler içinde

eğitmek, ön yargılarından arındırmak ve bilinçlendirmek için yürütülecek böyle bir çalışma zordur, sabır ister ancak sonuç alıcıdır.

Sonuç

Dolayısıyla Park Forumları, Gezi Direnişinde oluşan pozitif gücün, gelişerek sürmesi, daha geniş bir tabana yayılması, Gezi Direnişinin örgütsel anlamda başarısının kıstası olacaktır. Yıllarca milliyetçi duygular ile yetişmiş halk yığınlarının, kendi somut yerel ve genel istemleri temelinde gelişecek bir süreç, onlara da dil, din, ırk ve ulus ayrımının önemli bir kıstas olmadığı gerçeğini kendi deneyleri ile öğretecektir, böylece ulusalcı "nasyonal-sosyalistlerin" de yıllardır kullandığı silah geri tepecek ve bu forumlar halkların kardeşliği konusunda yığınların eğitimine de ayrıca katkı sağlayacaktır. "Gazdan Adam" ve bazı paneller gibi etkinliklere ortak imza atan, Cumhuriyet gazetesi, Aydınlık gazetesi, Oda TV, Yurt gazetesi, Sol Gazetesi ve kimi zaman da maalesef Birgün gazetesinin de katıldığı platformlar ve onların arkasındaki siyasi güçlerin milliyetçi, darbeci, cuntacı yüzü, maske düşünce ortaya çıkacaktır.

Süreç içinde Park Forumları, ülke çapında herhangi bir yanlış uygulamanın ve devlet baskısı sonucu oluşan gelişmelere karşı tepkinin ilk verildiği merkezler olacaktır. Nasıl ki Kürdistan'da halk Gezi Direnişi sürecinde her ulusa mensup halklarımız ile dayanışmayı yükseltti ise, Türkiye'nin her ilçesindeki Park Forum'ları da Kürdistan'da veya ülkenin başka bir yerinde devlet aparatının baskı ve terörüne karşı çıkmalıdır, dayanışmasını sonuç alıcı biçimde yükseltmelidir. Bu olgu Roboski Katliamının faillerinin açıklanması için de geçerlidir, Ege'de siyanürlü altın madencilik ve işletmeciliğine karşı Bergama köylülerinin direnişinin ve Karadeniz'de HES'lere karşı mücadelede yerel halkı fiilen desteklemek için de geçerlidir.

Park Forum'ları birer Halk Meclisidir. Tüm yerel ve genel toplumsal, sosyal sorunların ele alındığı kürsülerdir. Türkiye'nin demokratikleşmesi, tekelleri sermayenin sömürsünün geriletilmesi ve işçi sınıfının örgütlenerek sınıf bilincinin geliştirilmesi, Kürt ulusunun toplumsal ve siyasal haklarını kazanması, kısacası savaşı ve sömürsüz bir Türkiye için halkın bilinçlenmesinde önemli bir köşetaşdır. Bu somut olgu dar grupçu çıkarlar temelinde harcamak yerine, devrimci sürecin geliştirilebilecek yeni bir aşaması olarak değerlendirip ilerletmek komünistler için birincil görevdir.

Köylerden ve Şehirlerden

Yarın artık bugün mü?

• Ali Haydar Demir

TKP İstanbul İl Koordinasyonu Üyesi

Hem evet hem hayır.

Evet. Çünkü yaklaşık otuz yıldır hayal edilen, beklenen bir "başkaldırı" bugün gerçekleşmiştir, diyebiliriz. 12 Eylül (1980) faşizminin oluşturduğu oligarşik yapı ve anayasası, "polis devleti" anlayışıyla, yıllardır ezilen yoksul halkı, işçileri, gençleri, aydınları, sanatçıları her açıdan (ekonomik ve siyasi) boğmaya çalışmış, özellikle Kürt halkı üzerinde uyguladığı yıldırma ve inkâr politikalarını, son on bir yıldır AKP iktidarı eli ile Türkiye'deki bütün inanç, kültür ve katmanlar, işçi sınıfı, köylü ve küçük esnaf üzerinde de ekonomik ve siyasi argümanları kullanarak uygulamaya koyulmuştur.

AKP iktidarı, özellikle son üç yıldır, arkasına uluslararası sermayeyi, yerli işbirlikçilerini ve neoliberal çevreleri de alarak modern yaşam alanlarına saldırıya başlamış; "erkek" cinsiyetçi anlayışla kadınları, dini - gerici anlayışla gençleri, sendikasılaştırma ve taşeronlaştırma anlayışıyla işçi sınıfını ve diğer çalışan emekçileri boğmaya çalışmış, bunda da başarılı olmuştur.

Çok daha vahim olan bir şey var ki o da bu ülkenin geleceği sayılan ekolojik yapının talan edilmesi politikaları. Özellikle HESlerle ülkenin ve dünyanın doğal dengeleri alt üst edilmeye başlanmış, yeraltı madenleri yerli - yabancı talancılara peşkeş çekilmiştir. Suların, ormanların, tarım alanlarının talanı da halkta bilinç ve isyan duygusunu derinden derine tetiklemiştir.

Diğer yandan eğitimde ve sağlıkta uygulanan neoliberal politikalarla toplumun her kesimine saldırılmış, uluslararası sermayenin sınırsız desteği ile de özelleştirme adı altında ülkenin yeraltı, yerüstü zenginlik ve yatırımları yandaşlara ve finans sektörüne peşkeş çekilmiştir.

Bütün bu baskı, zulüm ve haksızlıklar, işte beklenen, özlenen o "başkaldırı" yı yaratmış; halk sokaklara dökülmüş, gençlik meydanlara çıkmış, özellikle kadınlar, kendileri ve çocuklarıyla ilgili gelecek kaygısı ile "biz de varız" demiştir.

Taksim - Gezi Parkındaki ağaçların, mayıs ayı sonunda, hiçbir karar ve izin olmaksızın sökülmesi ve başbakanın, "ben her şeyim; başbakanım, savcıyım, hakimim, belediye başkanım..." anlayışıyla, "Burası yıkılacak, burada AVM yapılacak, AKM yıkılıp cami yapılacak vb" dayatmaları bardağı taşıran son damla olmuş; kitleler, hiç beklenmedik anda ve biçimde(spontan) Taksim alanına akmış ve bütün saldırı ve tehditlere karşın ilk direnişini gerçekleştirmiş, ardından direniş ve mücadele İstanbul'un tüm sokaklarına ve semtlerine, oradan da ülkenin dört bir yanına yayılmıştır.

İşte tüm bu gelişmelerden dolayı "Yarın artık bugündür." Çünkü tüm ezilenler, devrimci, demokrat ve sosyalist kesimler, biz komünistler, işte o "yarın"ı

bekliyorduk. Yarın geldi ve biz geleceği, yani o güzel hayallerimizin bir kısmını şu günlerde yaşıyoruz. Başbakan T. Erdoğan, konuşmaları, Kasımpaşalı çıkışları ve otoriter - faşizan uygulamalarıyla öylesine zıvanadan çıkmıştır ki "uyuyan boa yılanının deliğine adeta çomak sokmuş", artık ezilen, hiçe sayılan, horlanan, ötekileştirilen halk yığınları (özellikle gençler ve kadınlar), üzerindeki ölü toprağını atmış; olması, yapması gerekeni yapmaya başlamıştır. İşte bu durum ve duruş "DEVİRİMCİ DURUŞ" tur.

Artık Türkiye'nin tüm sokakları, caddeleri, alanları ve parkları birer direniş ve dayanışma birimleri haline gelmiş; kadın, erkek, genç, çocuk, yaşlı, yoksul, kaygılı, dışlanmış, ötekileştirilmiş her kesimden insanlar, örgütsüz de olsalar, alanlarda kendini bulmuş, devrimci ve sosyalist gruplarla tanışmış, komünistlerin gerçek dostları olduğunu görmüşlerdir.

Bu direniş alanları, bireyler için birer arınma merkezi olmakla birlikte, özellikle legal sol ve sosyalist örgütler için de özeleştirici mekanizmasını harekete geçirecek araçlar olarak görülmeli. Çünkü bütün bu yaşananlar göstermiştir ki bugüne kadar masa başında derin(!) teorik yazılar döşenen teorisyenler, dar grupçu ve legalizmin batağına saplanmış örgütler, yaşayamayan, güncelle ilgili somut şeyler söylemedikçe, teori - pratik ilişkisini iyi kurmadıkça söyledikleri, yazdıkları havada kalacak; halkla, işçi sınıfıyla, gençlikle buluşamayacak; dolayısıyla bu kendiliğindenci eylemleri örgütlü biçimde ileriye taşıyamayacaklardır. Burdan hareketle bütün amacımız bu "devrimci duruş"u "DEVİRİMCİ HAREKETİN YÜKSELİŞİ"ne dönüştürmek olmalı.

Ancak yine tüm bu yaşananlar göstermiştir ki bu "devrimci duruş"u "devrimci hareketin yükseliş"ine dönüştürmek, burjuvazinin izin ve icazetiyle kurulmuş partilerin, legalizmin yarattığı rehavetle tüm kadroları deşifre olmuş örgütlerin yapacağı bir iş değildir. Sıradan demokratik haklarını kullanmaya çalışanları bile anında ezme, boğmaya çalışan oligarşik - otoriter burjuva devletin, buna izin vereceğine inananlar, tam anlamıyla aymazlık içindedir. Yaşananlara bu yönüyle bakıldığında "yarın artık bugün mü" dür?

Hayır. Çünkü halkın beklenmedik bir anda ve biçimde, bu kendiliğinden (spontan) kalkışması, bir devrimci duruş olsa bile "DEVİRİMCİ BİR DURUM" değildir. Bu sebeple "yarın artık bugün" değildir. Biz komünistlerin özlenen, gerçek "yarın"ı ancak işçi sınıfının öncülüğünde gerçekleştirecek bir kalkışmadır. Proleteryanın bu kalkışmasını "devrim"e taşıyacak olan da, bağlaşıklıkları ile birlikte, öncü (avangard) partimiz TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'dir.

Son yaşanan direnişle birlikte, bir araya gelemeyecek örgütlerin bile omuz omuza mücadele etmeleri, dayanışma ve paylaşma kültürünü kazanmaları sevindirici olmakla birlikte, bazı örgüt ve grupların, durum tespiti yapmak adına, söyledikleri, ne yazık ki yakın tarihten ders almadıklarını ve bugünkü gelişmelerden de ders alamayacaklarını göstermiştir. Yapılan bu tespit, DEVİRİMCİ DURUM tespittir.

KARL MARKS'tan alıntı yaparak devrimci

durum tespiti yapanlar şunu iyi bilmelidir ki "yönetenlerin yönetemez duruma gelmesi" için, ülkenin bütün tersaneleri, limanları, fabrikaları, üniversiteleri... kısaca burjuva devletin tüm can damarları ele geçirilmedikçe böyle bir tespit yapılması ya literatürü bilmemektir ya da bugün ülkemizde yaşananları anlayamamaktır.

Son yaşananlar göstermiştir ki bu eylemlerin içinde halkın her kesiminden insanlar ve örgütler bulunurken işçi sınıfı, örgütlü olarak, ne üretimden gelen gücünü kullanabilmiş ne de sendikalar ve sendikalizmin içinde yozlaşmış sendikacılar mücadelenin ön safalarında bulunmuştur. 6 Haziran'da DİSK yöneticileri (ki umut bağlanan yeni yöneticiler), arkalarına ancak beş yüz işçiyi alarak alana ziyareti gibi gelebilmişlerdir. İşin en iç acıtıcı yanı da - ki bu durum işçi sınıfı adına utanç vericidir - DİSK korteji Taksim alanına girerken işçilerin büyük çoğunluğu, "M. Kemalın Askerleriyiz" sloganı atacak kadar sınıf bilincinden yoksun ve örgütsüzdü. Kaldı ki DİSK'in yeni yöneticileri - devrimci olduğu söylenenler de dahil - sendikacı eskisi Rıdvan Budak'la kol kola -ondan medet umarak- yürürken bu slogandan rahatsızlık duymamış, alanda kısaca görünüp ortadan kaybolmuşlardır. Bu sendikacılar, son eylemlerinde de, 17 Haziran'da, polis barikatını görünce Şişli'de - görev savma babında- bir basın açıklaması yapıp, işçileri de polis karşısında yalnız bırakıp oradan adeta sıvışmışlardır. Durum bu iken bu sendikalarla, sendikacılarla bırakın devrimci durum yaratmayı burjuvaziye bir fiske bile atılamaz.

Her şey ortadayken "devrimci durum" tespiti yapmak, yine işe yanlış yerden başlamak anlamına gelecektir. İşçi sınıfının öncülüğüne, proleterya diktatörlüğüne inanmayanların (revizyonist, oportünist, Troçkist) böyle bir tespit yapmaları anlaşılır da "Biz geleceğin devamıyız" diyenlerin böyle bir tespitte bulunması, olsa olsa durumdan vazife çıkarmaktır. Yamalı bohça biçiminde bir araya gelen bu topluluğun, hâlâ bir program etrafında birleşememişken, her kafadan bir ses çıkıyorken, hâlâ "şef" lerin sözüyle hareket edilirken, bu tutumla, bırakın işçi sınıfıyla buluşmayı, ayakta kalması bile mümkün olamayacaktır. Bu partide yer alan inançlı, az sayıda geçmişin militan kadroları bu gidişe dur demeli, komediye son vermek için, işçi sınıfının yumruğunu masaya vurmalıdır.

Bugünden tezi yok, bütün olumsuzluklara rağmen, öncü partimiz TKP öncülüğünde bu devrimci süreci, daha örgütlü, daha bilinçli bir biçimde ileriye taşımalıyız. Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi ve Kürdistan Demokrasi ve Özgürlük Hareketinin birlikteliği ile süreci ilerleterek, ekonomik, demokratik ve siyasi talepler etrafında örgütlenmeliyiz. Unutmamalıyız ki bu görev, tarihte olduğu gibi, biz komünistlere düşmektedir. Bu bilinç ve görevle, tüm çeşitliliği ile ve bu çeşitliliği koruyarak, eylemleri sokaklarla, alanlarla, parklarla birlikte tüm üretim yerlerine, ülkenin her köşesine yaymalıyız ki hem demokratik mevziler yaratılabilir hem yeniden toplumdaki bu mücadele bilincini ileriye taşıyabilelim ve bu devrimci duruşu, halkların devrimci hareketinin yükselişine dönüştürebilelim.